

INGEZONDEN.

BRUGGEN MET INLEGVULLINGEN.

In het December-nummer 1918 van het Tijdschrift voor Tandheelkunde verscheen een stukje van de hand van Mej. J. G. Schuiringa met bovenstaand opschrift. Bij doorlezing ervan bleek mij dat Mej. S. bedoelde met de beschrijving van een door haar behandeld geval, aan te toonen, dat inlaybruggen, contra geïndiceerd zijn.

Dat Mej. S., thans tijdelijk hoofd van de technische afdeling op het Instituut, dit stukje schreef verwonderde mij ten zeerste, daar zij toch zooveel jaren als assistente bij Lector de Vries werkzaam geweest is. Collega S. beschrijft een geval, waar zij het defect door inlaybruggen hersteld heeft en komt tot de slotsom, dat hoewel de technische uitvoering nauwkeurig verzorgd was, het geen blijvend resultaat gegeven heeft. Ieder zal begrijpen, dat het niet opgaat om één geval als basis te nemen bij de beoordeeling van inlaybruggen. Hebben wij niet altijd geleerd ieder geval op zich zelf te beschouwen? Nog minder gaat het m. i. op om met *dit* geval de inlaybruggen te veroordeelen, daar dit een minder gelukkig gekozen geval voor inlaybruggen is. Ik kan mij tenminste niet voorstellen, in aanmerking genomen wat wij altijd op het responsie-college van den heer de Vries mochten leeren, dat hij in dit geval inlaybruggen zou hebben geïndiceerd. Wij hebben toch altijd geleerd en in de praktijk ervaren, dat zwakke ziekelijke patienten, die zelfs geen pulpabehandeling kunnen doorstaan, niet geschikt zijn om er brugwerk te verrichten.

Ook was in het door Mej. S. beschreven geval het toepassen van inlaybruggen, niet aan te bevelen, daar blijkt dat de patient gepredisponeerd is voor caries. Zelfs na korten tijd trad weer caries op en wel distaal bij de gingiva bij M_2 i. d. een plaats waar de inlay niets mee te maken had.

Zelf heb ik ongeveer 5 jaar geleden bij enkele patienten, op advies van mijn toenmaligen chef Lector de Vries, de defecten met inlaybruggen en met blijvend succes behandeld.

Secundaire caries trad niet op in al dien tijd. Ik hoop binnen korten tijd in de gelegenheid te zijn de behandelingen, die ik bij deze patienten uitvoerde te beschrijven of te bespreken.

Hiermede wil ik geenszins aantoonen, dat inlaybruggen overal aan te wenden zijn, verre van dat, maar wel, dat er gevallen zijn waar zij met succes (voor zoover men dat bij vaste bruggen verwachten mag) aangewend kunnen worden.

KRIJN VERHOEVEN Lzn.

ROTTERDAM, Jan. 1919.